

РЕШЕНИЕ

№ 4845

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 13.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1964** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закон за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на И. Г. С., с която се оспорва мълчалив отказ на Председателя на Върховния административен съд /ВАС/ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със заявление № 345-/08.01.2013 г. В жалбата се твърди, че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като сезираният орган е следвало изрично да се произнесе по заявлението. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Моли да бъде отменен обжалвания административен акт, както и да му бъдат присъдени сторените по делото разноски и адвокатски хонорар.

Ответникът – Председателят на ВАС, в съдебно заседание не се представлява. В депозираните писмени бележки чрез процесуалния си представител не взема становище по основателността на жалбата. В случай, че жалбата се уважи и по делото се представят доказателства за платено адвокатско възнаграждение, надвишаващо 150 лева, прави възражение за прекомерност на същото на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Началото на административното производство е поставено с подаването на заявление за достъп до обществена информация от И. Г. С., на основание чл. 24 от ЗДОИ. С

посоченото заявление е поискано предоставяне на информация относно броя на преписките на дела във ВАС, които са получени като препоръчана пратка срещу подпис на служител от отдел „Регистратура” на ВАС, но не са заведени в деловодната система .

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от легитимирано да обжалва лице и в законоустановения за това срок по чл. 149, ал. 2 от АПК. Видно от регистрационния номер на заявлението, то е получено на 08.01.2013г. От този момент тече законоустановения в чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ срок за произнасяне на органа, който е не повече от 14 дни. Компетентният орган не се е произнесъл в срока. Това непроизнасяне е мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който накърнява правото на жалбоподателя за достъп до обществена информация и подлежи на съдебен контрол. От този момент за него възниква правото на оспорване в едномесечен срок от изтичане на срока за произнасяне на органа. Жалбата е постъпила на 20.02.2013 г., от което следва, че е спазен срокът за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Съгласно легалното определение в чл. 2 на ЗДОИ обществена е тази информация, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В ал. 3 на цитираната разпоредба е уточнено, че информация от обществения сектор е всяка информация, обективизирана върху хартиен, електронен или друг носител, включително съхранена като звукозапис или видеозапис, и събрана или създадена от организация от обществения сектор.

По начало достъпът до обществена информация, независимо от вида ѝ-официална или служебна, е свободен. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени със ЗДОИ, който задължава сезирания с такова искане субект да се произнесе с писмен акт-уведомление до заявителя или решение по същество /чл. 28, ал. 2, чл. 38, чл. 29, чл. 33 от ЗДОИ и константната съдебна практика./

В чл. 29 от ЗДОИ е изрично посочено, че в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. В ал. 2 е посочено, че едва при неуточняване на предмета в 30-дневен срок, заявлението се оставя без разглеждане. В случая сезираният орган е бездействал и не е изразил никакво становище по отношение на така направеното заявление. Непроизнасянето в срок, както бе уточнено, представлява мълчалив отказ.

Установените процесуални правила по отношение на реда и условията за предоставяне на исканата информация или съответно за отказ от предоставяне са императивни и са посочени в разпоредбите на глава III от ЗДОИ, озаглавена „Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация“. Чл. 37-39 от ЗДОИ регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя. Преценката следва да е обусловена от това дали искането отговаря на изискванията за съдържание на чл. 25, ал.1 от ЗДОИ; за форма на исканата информация-чл.26, ал.1, както и от това дали исканата информация е „обществена” /изцяло или отчасти/; дали е задължен субект по ЗДОИ, разполага ли с исканата информация и дължи ли се тя по реда на ЗДОИ.

Съгласно Определение № 15092 от 17.11.2011 г. на ВАС по адм. д. № 14469/2011 г., V о. „по редовността, допустимостта и основателността на искането за предоставяне на достъп до обществена информация, органът е длъжен да се произнесе писмено”. „Характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени...при преценка на основателността на искането, като в случай, че органът установи, че информацията не е обществена или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока”- Решение №1421/03.11.2011 г. по адм.дело №16110/2010 г. на ВАС, V о.

С оглед горепосоченото, характера на уредените обществени отношения, целта на приложимия материален закон и разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ следва, че отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен. Същият се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. В случая мълчаливият отказ на органа е недопустим.

В допълнение към изложението следва да се уточни, че съдебната практика счита за недопустим мълчаливият отказ от предоставяне на обществена информация по ЗДОИ – Решение № 9946 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 13661/2009 г. ; Решение №6924 от 27.05.2010 г. на ВАС по адм. дело № 10715/2009 г. ; Решение № 9951 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 15734/2009 г.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена и мълчаливият отказ следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписката следва да бъде върната на Председателя на ВАС за произнасяне по заявлението с надлежен акт, съответстващ на изискванията на ЗДОИ, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Предвид направеното искане за присъждане на разноски, съгласно чл.143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени такива в размер на 10 лева платена държавна такса. Възнаграждението на един адвокат се присъжда, ако по делото оспорващият е имал такъв, т.е. адвокат е осъществил процесуално представителство като е извършил процесуални действията от името на страната в процеса. До приключване на устните състезания по делото, не са представени доказателства да е упълномощен адвокат и да е платено адвокатско възнаграждение. В производството не е участвал процесуален представител на жалбоподателя, поради което съдът намира, че на жалбоподателят не следва да бъдат присъждани претендираните разноски за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София - град, II отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Председателя на Върховния административен съд да се произнесе по заявление вх. № 345/08.01.2013 г на И. Г. С..

ВРЪЩА преписката на ответника за произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в

14-дневен срок от получаване на административната преписка.

ОСЪЖДА Върховния административен съд да заплати на И. Г. С. от [населено място] сумата от 10 (десет) лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: